

"A Àustria ningú està amenaçat"

Benita Ferrero-Waldner (Salzburg, 1948) és la nova ministra d'Afers Estrangers d'Àustria. Aquesta militant del Partit Popular Austríac assegura que Haider no és un nazi, sinó un populista, i que no hi havia més remei que fer un pacte de govern amb Haider.

La nova ministra d'Afers Estrangers d'Àustria és considerada la cara amable i elegant d'un govern que ha obert els braços al partit ultradretà que lidera Jörg Haider i que ha provocat una reacció de setge ideològic sense precedents en la història de la Unió Europea. La coalició blau-parda de la qual forma part posa fi a 17 anys de gabinets socialdemòcrates al país alpí. Doctora en dret i de formació diplomàtica, Benita Ferrero-Waldner ha estat els últims cinc anys la mà dreta de l'actual canceller Wolfgang Schäussel i al seu costat va ser secretària d'estat d'Afers Estrangers. El seu cognom revela l'origen valencià del seu marit, el professor de llengua i literatura llatinoamericana Francesc Ferrero Campos, nascut a Ontinyent, i amb qui es va casar a Xàbia fa set anys.

—*El govern austríac va prendre possessió de forma quasi clandestina, enmig d'una forta repulsa i amb milers de manifestants al carrer. Com recorda el seu nomenament com a ministra? Va sentir vergonya pel que estava passant?*

—Aquell dia va ser històric per a mi. Va ser la transició de poder a un govern de centre-dreta, després de cinquanta anys de socialdemocràcia en el govern d'Àustria. No em vaig sentir avergonyida. Les manifestacions formen part de la democràcia i les respecte.

—*La seua estrena com a ministra d'Afers Estrangers a Brussel·les, els dies 14 i 15 de febrer, va ser també el retrobament amb molts col·legues seus que ara li donen l'esquena.*

—Sí, és cert. Però la reunió es va desenvolupar amb total normalitat i ha pres un camí completament professional, tal i com jo esperava.

—*Així que es va conèixer la formació del nou gabinet, catorze països de la Unió Europea van suspendre*

simultàniament les seues relacions amb Àustria. Considera desproporcionada aquesta reacció?

—Sí, totalment. I el que és pitjor, aquesta reacció significa un precedent que mai s'hauria d'haver establert. Crec que hem rebut un tracte injust i com a mínim ens deuen l'oportunitat d'explicar què volem fer i com és el nostre programa de govern.

—*Com respon a l'amenaça de Jörg Haider de recórrer contra el veto en la UE?*

—Una de les meues competències és marcar les línies de la política exterior del meu país. Ja he dit en nombroses ocasions que seguiré una política constructiva i pro-europea en la qual no haja d'utilitzar el veto. Jörg Haider —no em cansaré de repetir-ho— no és al govern. Ell és el governador de Caríntia.

—*Què és per a vostè el FPO, el Partit Liberal que lidera Haider?*

—És un partit populista de dretes, encara que a les passades eleccions i per a sorpresa de molts va obtenir quasi un 5 per cent dels vots que habitualment eren dels socialdemòcrates del SPÖ. Haider no és un neonazi, ni un feixista i en alguns casos ha fet una política d'esquerres. Encara hi ha diferències entre un nazi o algú d'extrema dreta i un populista de dretes, i això últim és Haider.

—*El 1986 el Partit Liberal era una formació sense a penes suport electoral. En les últimes eleccions, en canvi, va obtenir el mateix per-*

centatge de vot que el partit popular. Què ha passat a Àustria en aquests anys que explique el creixement imparable d'aquest partit?

—Primer que res voldria dir que el Partit Liberal ja va estar en el poder amb un govern dels socialdemòcrates entre 1983 i 1986. Després, entre 1986 i 1999, van ser els socialdemòcrates i els democristians els que van formar successives coalicions, però la gent s'havia

"El que va trencar la coalició entre l'SPÖ i l'ÖVP no fou la disputa pel Ministeri de Finances, sinó la negativa d'un representant dels sindicats a signar els acords a què havíem arribat ambdues formacions polítiques."

EFE

cansat d'aquesta coalició per raons molt diverses i va votar pel canvi en els últims comicis. Coneixent els motius de l'augment del Partit Liberal, el meu partit, l'ÖVP, va intentar pactar novament amb l'SPÖ. El fracàs de les negociacions no va ser culpa del Ministeri de Finances, sinó del fet que un dels representants dels sindicats es va negar a firmar els acords de coalició a què havíem arribat. Per això vam optar finalment per incloure l'FPÖ en una nova coalició. Els responsables de l'FPÖ s'hi van comprometre i van signar un programa de govern pro-europeu, que respecta els drets humans i la democràcia.

—*Realment no hi havia altra alternativa per formar govern?*

—Després del fracàs de la coalició entre els socialdemòcrates i els democristians, jo crec que no.

—*I què ha estat de la promesa feta pel cap del seu partit i ara canceller, Wolfgang Schüssel de passar a l'oposició si l'ÖVP quedava tercer en les eleccions?*

—El president federal va demanar a l'ÖVP que entrara en un nou govern.

—*En vista de les reaccions que ha desencadenat el pacte, no hauria estat millor mantenir la paraula?*

—Si haguera estat així, s'haurien tomat a convocar comicis i el poble ja estava cansat d'eleccions. A més, hauria significat el triomf absolut per a Haider.

—*Però justificar el fracàs de les negociacions amb els socialistes amb la disputa pel Ministeri de Finances, i cedir-li finalment aquesta cartera a l'FPÖ, no deixa en evidència l'ambició de Schüssel per arribar a ser canceller?*

—El que va trencar la coalició entre l'SPÖ i l'ÖVP no fou la disputa pel Ministeri de Finances, sinó la negativa d'un representant dels sindicats a signar els acords a què havíem arribat ambdues formacions polítiques.

—*Creu que el rebuig internacional que ha generat el nou govern pot tenir un efecte bumerang i enfortir el partit de Haider?*

—No, no ho crec. Crec simplement que pot frustrar moltes de les esperances pro-europees d'una bona part de la població austríaca.

—*Està justificada la indignació d'Àustria?*

—Totalment.

—*I la polarització i la politització que viu la societat austríaca, què li diu a vostè, creu que és una nova versió de la lluita de classes?*

—No, no ho crec. Certament hi ha molt pocs precedents de manifestacions com les que s'han viscut les últimes setmanes, però jo crec que la situació és en realitat la transició d'un govern de centre-esquerra a un govern de centre-dreta.

—*Nombroses personalitats del món cultural han condemnat el nou govern i amenacen d'anar-se'n d'Àustria. El director del Festival de Salzburg, Gérard Mortier, per exemple, ha demanat ser rellevat del seu càrrec. Altres artistes han rebutjat premis, o es neguen a oferir concerts. Pensa que tenen raó o que s'equivoquen amb aquesta actitud?*

—Mire, jo crec que alguns han buscat aquest moment per a eixir de la seua situació. Altres ho fan com a protesta perquè els seus amics els socialdemòcrates

s'han vist obligats a anar-se'n a l'oposició després de tants anys. I altres potser tenen raó.

—*Els que també abandonen Viena són alguns ambaixadors. Els primers, els d'Israel i Argentina.*

—A Àustria, no cal dir-ho, tot seguirà igual, ningú ha de sentir-se amenaçat. El govern defensarà l'ordre constitucional i respectarà els principis i drets humans i els valors de la UE. Per evitar aquestes situacions el govern no pot fer altra cosa que explicar el seu programa.

—*França, Itàlia i Bèlgica han sol·licitat l'expulsió del Partit Popular Austríac del Partit Popular Europeu. Creu que és possible que es consumeixi aquesta expulsió a pesar que el seu partit és pro-europeu per excel·lència i un dels fundadors del PPE?*

—No crec que això arribe a passar. I si passara s'establiria un mal precedent.

—*Vostè ha dit que se sent dolguda i decebuda amb el Partit Popular espanyol per haver-los donat l'esquena. Com modificarà les relacions amb Espanya la nova situació política d'Àustria?*

—Jo crec que a poc a poc les aigües tornaran a mare, d'on mai haurien d'haver-ne eixit. I quan comproven i vegem que el país evoluciona amb total normalitat, aquestes reaccions i ires aniran calmant-se.

—*Creu que l'arribada al poder de l'FPÖ pot provocar un efecte dòmino a països com ara Suïssa o Itàlia?*

—No, francament. Crec que cada país s'ha de jutjar per les seues circumstàncies específiques.

—*Vostè es considera la cara amable d'aquest govern?*

—Crec que en política, la cordialitat i el tracte correcte no estan barallats amb la fermesa.

"Jo crec que a poc a poc les aigües tornaran a mare, d'on mai haurien d'haver-ne eixit. I quan comproven i vegem que el país evoluciona amb total normalitat, aquestes reaccions i ires aniran calmant-se."

Eva Terol